

Η Διδασκαλία του Σάττα Σάι Μπάμπα πάνω στην Αντβάιτα (Μη-δυσισμός)

Ομιλία του Δρ Τζων Χίσλοπ, 27/5/1989, ΗΠΑ

0:06:20 – Ο Τζών (Τζακ) Χίσλοπ αρχίζει την ομιλία του

Προσκυνώ τα Άγια Πόδια. Τα σέβη μου στους πιστούς του Σάι.

Είμαι πολύ ευτυχισμένος που με καλέσατε να έρθω για άλλη μια φορά εδώ. Απολαμβάνω βαθύτατα που είμαι στο συνέδριο του Saint Louis. Έχω ξαναέρθει αρκετές φορές και είχα την τύχη να κάνω πολλούς, πολύ καλούς φίλους ανάμεσά σας. Και είναι πάντα χαρά για μένα όταν έχω την ευκαιρία να σας ξαναβλέπω και να συζητώ ξανά μαζί σας. Πριν αρχίσω να μιλάω για τον Σουάμι, θα ήθελα να κάνω μόνο μερικές παρατηρήσεις, συνεχίζοντας ό,τι ο Μπιλ μόλις τελείωσε λέγοντας για τις μεγάλες πόλεις που ίσως έχουν αρκετά κέντρα. Αυτή ήταν η αρχική ιδέα του Σουάμι, όταν σχημάτισε για πρώτη φορά την αμερικανική οργάνωση Σάττα Σάι Μπάμπα. Είπε ότι θα ήταν καλό να υπάρχουν διάφορα μεσαίου μεγέθους ή μικρά κέντρα διασκορπισμένα γεωγραφικά σε μια περιοχή. Και έπειτα μία φορά το μήνα ή μία φορά κάθε δύο μήνες, τα κέντρα αυτά να μπορούσαν να συναντώνται και να έχουν έναν ομιλητή και να προσκαλούν ενδιαφερόμενα μέλη του κοινού στη συνάντηση αυτή.

Έτσι αυτό που προτείνει ο Μπιλ είναι ακριβώς αυτό που ο ίδιος ο Σουάμι είπε πριν από πολλά χρόνια. Οι συνεδριάσεις με προσωπικές ερωτήσεις που ανέφεραν, άρχισαν πριν από αρκετά χρόνια στο Βανκούβερ της Βρετανικής Κολούμπια, μετά από αίτημά τους, όταν παρακολούθησα τη συνεδρίαση εκεί. Και θέλω να πω σε όσους από εσάς θα θέλατε να θέσετε ερωτήσεις ιδιωτικά, ότι δεν δίνω προσωπικές συμβουλές. Αυτό που κάνω είναι: θέτετε μια ερώτηση και αν γνωρίζω την απάντηση του Σουάμι σε αυτή την ερώτηση —και έχω ακούσει τον Σουάμι να μιλάει τόσο συχνά τα τελευταία 20 χρόνια— που σχεδόν πάντα θυμάμαι να πω κάτι που ο Σουάμι έχει πει και ταιριάζει σε αυτή την ερώτηση. Έτσι ακούτε ό,τι είπε ο Σουάμι. Και δεν προσθέτω προσωπικές παρατηρήσεις. Αν δεν ξέρω, απλά λέω: λυπάμαι, δεν ξέρω την απάντηση σε αυτή την ερώτηση.

Πρέπει και θα ήθελα να σας πω κάτι που συνέβη το περασμένο Σαββατοκύριακο κατά τη συνάντηση του Συμβουλίου στο Σαν Ντιέγκο. Υπήρξε ομόφωνη έγκριση και ομόφωνη αποδοχή του δικού σας Μπιλ, του Δρ. Μπιλ, ως ασκούντος καθήκοντα προέδρου της εκτελεστικής επιτροπής και επομένως ως προέδρου ολόκληρης της αμερικανικής οργάνωσης Σάττα Σάι Μπάμπα. Χειροκροτήστε τον. Μπορώ να πω από την ανταπόκρισή σας ότι και εσείς προσυπογράφετε αυτή την επιλογή. Έχετε παρατηρήσει την όμορφη δουλειά που έχουν κάνει μπροστά από το βωμό —αυτό το υπέροχο βάζο με τα μικρά λουλούδια; Και οι ζωγραφιές, και ο ίδιος ο βωμός;

0:10:09 - Οι Διδασκαλίες του Σουάμι για την Γνώση του Εαυτού και οι εμπειρίες του Χίσλοπ

Ξέρετε ότι ο Σουάμι είπε ότι υπάρχει ο Εαυτός και υπάρχει η πνευματική διδασκαλία και υπάρχει η λαχτάρα για φώτιση. Αλλά ακόμα κι έτσι, ένας δάσκαλος πρέπει να έρθει και να σας μεταδώσει τις ιερές αυτές πληροφορίες. Και όταν πρόκειται για την Γνώση του Εαυτού, την ιερή επιστήμη του Εαυτού, τότε εκείνος που έρχεται να σας διδάξει είναι ο παγκόσμιος δάσκαλος. Είναι ο ίδιος ο Θεός που έρχεται, κι έτσι αυτός που έχει έρθει να μας διδάξει την επιστήμη του Εαυτού, την ιερή πληροφορία για τον Εαυτό είναι ο παγκόσμιος δάσκαλος, είναι ο ίδιος ο Θεός, ο Σάτυα Σάι Μπάμπα.

Λοιπόν, υπάρχει στην Ινδία ένα περιοδικό που ονομάζεται «ο Ινδός σκεπτικιστής» και ασχολείται με την έκφραση επιφυλάξεων σε σχέση με τους πάντες στο πνευματικό πεδίο. Πιστεύουν, δηλαδή, ότι όλοι είναι ψεύτικοι, συμπεριλαμβανομένου του Σουάμι. Και ειδικά επικρίνουν τον Σουάμι όταν λέει ότι «είμαι το Θείο, είμαι ο Θεός». Ο συντάκτης μου έστειλε τρία αντίγραφα. Του απάντησα, λοιπόν, και του είπα ότι τα τελευταία είκοσι χρόνια τα συμπεράσματά μου ήταν αρκετά αντίθετα με τα δικά του, έχοντας δει τον Σουάμι εκατοντάδες φορές. Και είπα ότι όσοι επικρίνουν τον Σουάμι λέγοντας ότι είναι Θεός, πρέπει τουλάχιστον να είναι δίκαιοι και πρέπει να ολοκληρώνουν τη φράση επειδή ο Σουάμι δεν σταματά ποτέ εκεί. Πάντα συμπληρώνει την πρόταση και λέει: «Ναι, είμαι ο Θεός αλλά και εσύ είσαι, και η μόνη διαφορά μεταξύ μας είναι ότι εγώ γνωρίζω την αλήθεια μου αλλά εσύ, μέχρι στιγμής, δεν γνωρίζεις την αλήθεια σου. Κατά τα άλλα είμαστε ακριβώς ένα και το αυτό.»

Την τελευταία φορά που ήμουν εκεί, ο Σουάμι πέρασε από δίπλα μου αρκετές φορές. Κάθε φορά με χτυπούσε στον ώμο και έλεγε: Χίσλοπ, καμία διαφορά ανάμεσα σε σένα και σε μένα. Λοιπόν, αυτό είναι που λέει, πάντα έλεγε και συνεχίζει να λέει: ότι είστε ο Θεός. Και λέει ότι η μεγαλύτερη αμαρτία που μπορεί να διαπράξει ένας άνθρωπος είναι να σκεφτεί ότι είναι διαφορετικός από τον Θεό, και στη συνέχεια να γεμίσει τον νου του με σκέψεις επιθυμιών και μίσους. Ο άνθρωπος γεμίζει το μυαλό του με πόθους, επιθυμίες, μίση και αντιπάθειες. Και εξαιτίας αυτού, αναδύονται όλα τα προβλήματα που προσβάλλουν τον κόσμο. Τώρα, όπως είπε ο Μπιλ, είναι αλήθεια ότι είχα πολλές, πολλές συνομιλίες με τον Σουάμι.

Στις παλιές μέρες, στις πρώτες μέρες, δεν υπήρχε σχεδόν κανένας εκεί στο Πρασάντι Νί-λαγιαμ. Την πρώτη φορά που ήρθα, η γυναίκα μου και εγώ, τον Ιανουάριο του 1968, υπήρχαν μόνο έξι ή οκτώ ξένοι άνθρωποι σε ολόκληρο το *άσραμ*. Δεν υπήρχαν νέα κτίρια. Μόνο το *Μαντίρ* —και πριν από τις σημερινές προσθήκες στο *Μαντίρ*— και δύο ή τρία παλιά ετοιμόρροπα κτίρια στα οποία ζούσαν μερικοί άνθρωποι. Και, ο Σουάμι, όταν ήρθαμε, έβαλε τους άντρες σε ένα δωμάτιο —παλιό σκονισμένο, βρώμικο δωμάτιο— και τις κυρίες σε ένα άλλο και έπειτα ερχόταν κάθε πρωί και περνούσε μιάνμιση ώρα ή δύο ώρες μιλώντας μας, και επέστρεφε το απόγευμα για να περάσει πάλι μιάνμιση ώρα ή δύο ώρες μιλώντας μας κάθε μέρα, και τις δέκα μέρες που βρισκόμασταν εκεί.

Του κάναμε οποιαδήποτε ερώτηση θέλαμε και απαντούσε. Μας έστειλε φαγητό και το περίεργο πράγμα που παρατηρήσαμε ήταν ότι το φαγητό ερχόταν σε αυτά τα ινδικά δο-

χεία που έχουν διάφορα τμήματα για τα διαφορετικά είδη φαγητού. Όταν ξεκινήσαμε υπήρχαν ίσως οκτώ ξένοι και ίσως έξι ή επτά Ινδοί στην ομάδα. Σταδιακά, τα χρονοδιαγράμματά τους ολοκληρώθηκαν κι έφυγαν. Είχαμε μείνει περίπου τέσσερις. Παρατηρήσαμε ένα περίεργο πράγμα και αυτό ήταν ότι η στάθμη του φαγητού στο δοχείο παρέμενε ακριβώς η ίδια, ανεξάρτητα από το πόσοι άνθρωποι έπαιρναν φαγητό από το δοχείο. Όταν ήταν δώδεκα ή δεκατέσσερις άνθρωποι, το φαγητό στο δοχείο κατέβαινε, η στάθμη του φαγητού κατέβαινε, κατά ένα ορισμένο ποσοστό. Όταν υπήρχαν μόνο τέσσερις ή πέντε από εμάς κατέβαινε ακριβώς το ίδιο ποσοστό. Δηλαδή, το φαγητό πολλαπλασιαζόταν φυσικά.

Επίσης, τον πρώτο καιρό ο ίδιος ο Σουάμι περπατούσε ανάμεσα στο πλήθος και έδινε ξεχωριστά σε κάθε άνθρωπο γλυκά και μερικές φορές *αμρίτα* από ένα δοχείο. Και παρόλο που μπορεί να υπήρχαν δύο ή τρεις χιλιάδες άνθρωποι εκεί, ωστόσο το μικρό δοχείο που έφερνε ο Σουάμι ποτέ δεν έμεινε άδειο —ήταν πάντα γεμάτο.

Είχα λοιπόν όλες εκείνες τις συνομιλίες με τον Σουάμι. Τον πρώτο καιρό —μάλλον, στα πρώτα δύο χρόνια— μέναμε σε ένα δωμάτιο απέναντι από το δωμάτιο του Σουάμι, που ήταν πάνω από το *Μαντίρ*, και δεν είχε κάποιον να μιλήσει. Έτσι ερχόταν στο παράθυρο και μου έκανε νόημα. Έλα, Χίσλοπ. Έλα να μιλήσουμε. Έτσι πεταγόμενοι στο δωμάτιο και είχαμε μια μακρά συνομιλία. Μια φορά Του είπα —ποτέ δεν απευθυνόμουν σ' Αυτόν στο δεύτερο πρόσωπο— είπα λοιπόν: ο Σουάμι πρέπει να φροντίζει ολόκληρο το σύμπαν, τα αστέρια και τους μακρινούς γαλαξίες. Πρέπει να φροντίζει όλους τους ανθρώπους στον κόσμο —τους ανθρώπους που λατρεύουν τον Θεό και που δεν γνωρίζουν καν για τον Σουάμι. Φροντίζει και αυτούς επίσης. Τώρα με τα κολέγια, το σχολείο και τους πιστούς σε όλα τα μέρη του κόσμου, με αυτό το τεράστιο βάρος της δουλειάς, πώς έχει ο Σουάμι χρόνο να κάθεται εδώ και να μιλάει με ανθρώπους σαν εμένα; Και είπε: Χίσλοπ, δεν είναι καθόλου έτσι. Είπε ότι είναι όπως όταν ξεκινάτε ένα αυτοκίνητο —γυρίζετε το κλειδί στο αυτοκίνητο και ο κινητήρας παίρνει μπρος και στη συνέχεια ο κινητήρας απλώς λειτουργεί. Δεν χρειάζεται την προσοχή σας για να λειτουργεί. Είπε, λοιπόν, ότι το σύμπαν είναι το ίδιο. Ο Σουάμι γυρίζει το κλειδί του σύμπαντος, όλα τα μέρη του σύμπαντος δουλεύουν και δεν χρειάζεται προσοχή. Έτσι, έχω αρκετό χρόνο, Χίσλοπ, να καθίσω εδώ και να μιλήσω μαζί σου.

Στη συνέχεια, για πολλά χρόνια, θα έλεγα τουλάχιστον πέντε ή έξι χρόνια, οπουδήποτε πήγαινε ο Σουάμι, με έπαιρνε μαζί Του στο αυτοκίνητο. Όπου κι αν πήγαινε. Είτε για να φάει, είτε σε κάποια άλλη πόλη, οτιδήποτε. Καθόμουν στο μπροστινό κάθισμα με τον οδηγό και στο πίσω κάθισμα ήταν ο Σουάμι καθισμένος στη μέση και υπήρχαν δύο άτομα κοντά στον Σουάμι. Ο Ράτζα Ρέντου στη μία πλευρά και ο Βίταλ Ράο. Δεν ξέρω πόσοι από εσάς γνωρίσατε τον Βίταλ Ράο πριν πεθάνει. Πολύ ωραίος άνθρωπος ο Βίταλ Ράο. Ο Σουάμι τον συμπαθούσε πάρα πολύ. Ήταν ένας πολύ πνευματώδης άνθρωπος. Μπορούσε πάντα να κάνει τον Σουάμι να γελάει, αλλά ήξερε ακριβώς πού να σταματήσει, καταλαβαίνετε. Ποτέ δεν πατούσε μία ίντσα πέρα από το κατάλληλο όριο. Έτσι, ο Σουάμι είχε πάντα τον Βίταλ Ράο μαζί του κάθε φορά που πήγαινε με το αυτοκίνητο. Στη συνέχεια, όμως, ο Βίταλ Ράο πέθανε και οι άνθρωποι στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου άρχισαν να αλλάζουν —ο Δρ. Μπαγκαβάνταμ μπορούσε να ήταν εκεί, ο Τζόγκα Ράο θα ήταν εκεί και ούτω καθεξής. Σε αυτές τις εκδρομές με το αυτοκίνητο, γύριζα πίσω όλη την ώρα τε-

ντώνοντας τον λαιμό μου για να κοιτάξω πίσω, αφού στο πίσω κάθισμα ήταν όλη η δράση.

Ο Σουάμι μερικές φορές μιλούσε με τους δύο φίλους εκεί στα Τέλουγκου. Μερικές φορές τραγουδούσε *μπάτζανς* και μερικές φορές απαντούσε σε ερωτήσεις. Κι εγώ είχα το αιώνιο προνόμιο να θέτω πάντα ερωτήσεις. Έτσι έθετα ερωτήσεις και ο Σουάμι έδινε τις απαντήσεις. Στη συνέχεια, μόλις τέλειωνε το ταξίδι με το αυτοκίνητο, πήγαινα σε ένα ήσυχο μέρος και έγραφα όλα όσα ειπώθηκαν. Αν είχαμε μια συνομιλία μισής ώρας ή μιας ώρας, ίσως να μου έπαιρνε τέσσερις ώρες για να ανακαλέσω και να καταγράψω τη συζήτηση. Μετά παρουσίαζα αυτή τη συζήτηση στους άλλους ανθρώπους που ήταν στο αυτοκίνητο ή στην ομάδα που ήταν στο *ίντερβιου* με τον Σουάμι, οπουδήποτε και αν συνέβαινε να ήμασταν εγώ κι ο Σουάμι, και τους ζητούσα να τη διαβάσουν και να επισημάνουν τυχόν παραλείψεις ή παρανοήσεις σε αυτά που ήταν γραμμένα. Έτσι, παρόλο που προήλθαν από τη μνήμη μου, όλες οι συνομιλίες έχουν επαληθευτεί και από άλλους ανθρώπους. Έτσι δεν είναι δημιουργήματα της φαντασίας μου!

Μερικές φορές οι άνθρωποι έρχονται και μου λένε: καλά γιατί δεν τα μαγνητοφωνείς; Θα ήταν πολύ πιο πιστευτό αν μπορούσαμε να τα ακούσουμε σε μια κασέτα. Αυτό είναι αλήθεια. Είναι μια πολύ καλή ιδέα και το δοκίμασα. Είχα φέρει ένα κασετόφωνο όταν πήγα εκεί στην αρχή και ο Σουάμι με άφησε να το χρησιμοποιήσω μερικές φορές. Κάποια στιγμή του είπα —αυτό ήταν όταν υπήρχε το παλιό σπίτι στο Μπριντάβαν— πριν από αυτό το νέο κτίριο που μοιάζει με λωτό και είναι τώρα εκεί και το οποίο είναι ένα νέο σπίτι, και αυτό το σπίτι είχε μια μεγάλη βεράντα.

Είπα στον Σουάμι, ότι αυτό που λέει ο Σουάμι πρέπει να καταγράφεται για τις επόμενες γενιές. Όλα αυτά τα υπέροχα πράγματα που λέει και κανείς δεν τα γράφει ούτε κάνει τίποτα γι' αυτά. Έτσι του είπα την πρόθεσή μου για το τι σκέφτηκα να κάνω. Έτσι τον ρώτησα: Σουάμι πότε να έρθω αύριο το πρωί; Λοιπόν, να έρθεις στις 10:00, εντάξει. Πήγα λοιπόν στις 10 π.μ. και είχα ένα μαγνητόφωνο. Μετά έθεσα μια ερώτηση και έβαλα το μηχάνημα μπροστά. Και ο Σουάμι είπε Μμμ ... Δεν νομίζω ότι θα πρέπει να καταγραφεί. Έτσι λοιπόν το έκλεισα το μαγνητόφωνο. Μέχρι που τελικά μου είπε, Χίσλοπ, μην χρησιμοποιείς πια το μαγνητόφωνο. Είπε ότι το μαγνητόφωνο είναι εδώ, στο μυαλό σου.

0:22:53 – Πώς να αγαπάμε τον Σουάμι; Ο Χίσλοπ βιώνει τον Σουάμι εντός.

Πολύ συχνά οι άνθρωποι ρωτούν: θέλω να αγαπώ Σουάμι αλλά δεν βρίσκω κανένα συναίσθημα αγάπης στην καρδιά μου. Πώς μπορώ να μάθω πώς να αγαπώ τον Σουάμι; Έτσι, έκανα στον Σουάμι την ίδια ερώτηση και ο Σουάμι είπε: λοιπόν Χίσλοπ, είναι κάπως έτσι: όταν περπατούσες δίπλα στη βιτρίνα του καταστήματος και είδες το μαγνητόφωνο στη βιτρίνα, δεν είχες καμία αγάπη γι' αυτό. Ήταν απλά ένα εμπόρευμα στη βιτρίνα. Αλλά όταν μπήκες και το αγόρασες, έγινε δικό σου. Τώρα το αγαπάς. Όπου πηγαίνεις το έχεις μαζί σου. Δηλαδή ό,τι είναι δικό σου, το αγαπάς. Η μητέρα, παρόλο που μπορεί να είναι συμπονετική και πολύ τρυφερή και στοργική προς τα άλλα παιδιά στο κτίριο, αγαπά το δικό της παιδί. Επειδή της ανήκει. Έτσι γίνεται και με τον Σουάμι. Αν θέλουμε να έχουμε ένα δυνατό, ευτυχισμένο, χαρούμενο συναίσθημα και αγάπη για τον Σουάμι, θα πρέπει να θεωρήσουμε ότι ο Σουάμι μας ανήκει. Είναι δικός μας. Είναι μέρος

μας, ακριβώς κάτω από την επιφάνεια της συνειδητότητάς μας. Εκεί είναι ο Σουάμι. Συνήθιζα να λέω στον Σουάμι: Σουάμι όταν αρχίζω να ηρεμώ και κοιτάζω μέσα μου προσπαθώντας να βυθιστώ στον εαυτό μου, αφού συγκεντρωθώ αρκετά μέσα μου, τότε μου φαίνεται ότι δεν είναι πλέον ο Χίσλοπ εκεί, είναι ο Σουάμι που βρίσκεται εκεί. Ο Σουάμι είπε: ναι, ναι, αυτό πολύ σωστό και αληθινό. Είναι ο Σουάμι που βρίσκεται εκεί.

Τώρα, ως ένα παράδειγμα αυτού, το περασμένο έτος, τον Φεβρουάριο ήμουν στο Πρασάντι Νίλαγιαμ. Δεν ήμουν εκεί πολύ καιρό, μόλις δύο εβδομάδες γιατί η γυναίκα μου δεν μπορεί να κάνει πια αυτό το μεγάλο ταξίδι. Είχαν μια σειρά ομιλιών. Υπήρχε αυτό που ονομαζόταν κεντρικό γραφείο, η οργάνωση Σάτσα Σάι Μπάμπα Σέβα τώρα. Το γραφείο τους βρίσκεται στην Πρασάντι Νίλαγιαμ. Όσοι από εσάς έχετε πάει εκεί, ξέρετε πού βρίσκεται η αίθουσα διδασκαλίας. Μετά τη γωνία όπου αρχίζει το συγκρότημα των διαμερισμάτων, υπάρχει ένα σχοινί και εκεί είναι το γραφείο τους. Υποτίθεται ότι διοικούν το *άσραμ*. Ο κ. Κουτούμπα Ράο έχει πεθάνει. Πέθανε από καρκίνο. Αυτή η ομάδα τριών ή τεσσάρων ατόμων υποτίθεται τώρα ότι φροντίζει το *άσραμ*.

Μόλις έφτασα, κανόνισαν μια σειρά διαλέξεων προς την ξένη κοινότητα. Ξέρετε, το έθιμο στο Πρασάντι Νίλαγιαμ εδώ και μερικά χρόνια είναι ότι όταν έρχονται οι ξένοι, επειδή δεν υπάρχει τίποτα να κάνουν και δεν είναι συνηθισμένοι να κάθονται ήσυχα, βγαίνουν από τα διαμερίσματά τους και περιπλανώνται στο χωριό, μιλάνε με τους εμπόρους, κάνουν φιλίες με τους εμπόρους. Στη συνέχεια αρχίζουν να τρώνε φαγητό από το χωριό. Και σε μια περίπτωση που ξέρω, πέντε λεπτά πριν φάνε, μια σαύρα έπεσε από την οροφή στο φαγητό και αρρώστησαν. Ιδιαίτερα τα κορίτσια από την Ιταλία έχουν πολλά προβλήματα. Κάνουν φίλους. Βγαίνουν έξω στο χωριό για να γίνουν φίλοι με αυτούς τους ανθρώπους του Κασμίρ και στη συνέχεια ακολουθεί το πρόβλημα, ακολουθεί μεγάλο πρόβλημα. Έτσι, ο Σουάμι συμβουλεύει συνεχώς τους ανθρώπους που πηγαίνουν εκεί να μην αφήνουν το *άσραμ*. Υπάρχουν καταστάγματα —όλα όσα θέλετε να αγοράσετε μπορούν να αγοραστούν μέσα στο *άσραμ*. Υπάρχει φαγητό —είναι καθαρό, αν και δεν μπορεί να ανταγωνιστεί τα ακριβά εστιατόρια στην πόλη σας. Παρ' όλα αυτά το φαγητό είναι καλό και καθαρό. Ο Σουάμι θέλει τους ανθρώπους να παραμείνουν μέσα. Έτσι, ως μέρος αυτού του προγράμματος στις 11:00 καθημερινά γίνεται μια ομιλία στους αλλοδαπούς με την ελπίδα ότι θα παρακολουθήσουν την ομιλία αντί να περιπλανώνται στους δρόμους.

Έτσι οργάνωσαν μια σειρά από τρεις διαλέξεις για μένα εκείνες τις μέρες και μετά η τέταρτη ήταν μια συνάντηση για ερωτήσεις-απαντήσεις. Έδωσα τις τρεις διαλέξεις και στη συνέχεια ήρθε η τέταρτη συνάντηση με τις ερωτήσεις-απαντήσεις. Ο Σουάμι παρεμπιπτόντως με καλούσε κάθε πρωί. Ήμουν μαζί του έξι ή επτά φορές κατά τη διάρκεια των δύο εβδομάδων που ήμουν εκεί. Έλεγε: έλα μέσα και στη συνέχεια πήγαινα να καθίσω στο δωμάτιο μαζί του και με τον συντάκτη του *Σανάτανα Σαράτι*, Ναρασίμχαν. Έτσι, ο Σουάμι με φώναξε εκείνο το πρωί, μετά τη συνάντηση με τις ερωτήσεις-απαντήσεις και είπε: Χίσλοπ, το μόνο που έκανες ήταν να μπερδέψεις τους ανθρώπους.

Τώρα, ξέρετε, η αίθουσα των διαλέξεων είναι πολύ μακριά από το μικρό δωμάτιο του Σουάμι. Ξέρετε πού είναι το *Μαντίρ*, όπου ο Σουάμι έχει ένα δωμάτιο. Υπάρχει μόνο ένα πολύ μικρό παράθυρο ψηλά στον τοίχο και η πόρτα είναι πάντα κλειστή. Και κατά τη

διάρκεια του χρόνου που δεν είναι επάνω μόνος του, έχει συνεχείς συσκέψεις με ανθρώπους για τα σχολεία, για τις κατασκευές και ούτω καθεξής, σε εκείνο το μικρό δωμάτιο. Έτσι, εκείνο το μικρό δωμάτιο με το μικρό του παράθυρο, γεμάτο από ανθρώπους, είναι πολύ μακριά από τη αίθουσα διαλέξεων. Πώς γνώριζε ο Σουάμι ότι είχα προκαλέσει σύγχυση στους ανθρώπους; Έτσι είπα: Σουάμι, τι εννοείς; Εκείνος είπε: Όταν οι άνθρωποι έκαναν ερωτήσεις, απαντούσες από μια άποψη με την οποία δεν ήταν εξοικειωμένοι. Και καθώς είχες αντιληφθεί τα πράγματα και έδινες απαντήσεις με βάση αυτή την κατανόηση, δεν κατάλαβαν τι είπες. Στη συνέχεια, ρωτούσαν μια άλλη ερώτηση βασισμένη σε αυτά που δεν είχαν καταλάβει και αυτό δημιουργούσε όλο και μεγαλύτερη σύγχυση. Είπε ότι δεν είναι αυτό το φάρμακο που οι άνθρωποι χρειάζονται. Γιατί δεν τους είπες απλώς τις διδασκαλίες του Σουάμι; Έτσι Μμ... σκέφτηκα ότι ήταν εκεί στο δωμάτιό Του και όμως είχε ακούσει κάθε λέξη που είπα σε αυτή την αίθουσα διαλέξεων και μπορούσε να δει μέσα στο μυαλό των ανθρώπων —καταλαβαίνετε— ότι δεν κατανόησαν μερικές από τις απαντήσεις που έδωσα. Υπήρχε σύγχυση. Πιστέψτε με, λοιπόν, ο Σουάμι είναι παντού, κάθε στιγμή.

Τώρα, την επόμενη ημέρα είχα συμφωνήσει να έχω μια συνάντηση με ερωτήσεις-απαντήσεις με τους Ιταλούς από τη Ρώμη. Οι Ιταλοί, που υπάρχουν τόσο πολλοί από αυτούς εκεί, δεν φαίνεται να έχουν πολλή σχέση μεταξύ τους, από τις διάφορες πόλεις. Τώρα, η ομάδα της Ρώμης με ήθελε, αλλά είχα ξεχάσει το όνομα του αρχηγού. Ρώτησα λοιπόν κάποιους άλλους Ιταλούς. Είπα ότι είχε κανονιστεί αυτή η συνάντηση και με ποιον θα έπρεπε να μιλήσω, για να ορίσουμε την ακριβή ώρα.

Όταν μου υπέδειξαν τελικά το πρόσωπο, δεν είχαν το παραμικρό ενδιαφέρον να έρθουν στη συνάντηση της ομάδας της Ρώμης. Έτσι ήταν χωρισμένοι. Έγινε αυτή τη συνάντηση ερωτήσεων και απαντήσεων με την ομάδα της Ρώμης και στη συνέχεια ο Σουάμι με κάλεσε ξανά το επόμενο πρωί. Και έτσι είπα: Σουάμι τα κατάφερα καλύτερα χτες; Και ο Σουάμι είπε: ναι, ναι, Χίσλοπ τα κατάφερες καλύτερα. Είπες τις διδασκαλίες του Σουάμι, αλλά υπήρχε το πρόβλημα της γλώσσας. Λοιπόν, ναι, Σουάμι, κανένας από τους Ιταλούς δεν μιλούσε αγγλικά. Έτσι υπήρχε ένας μεταφραστής. Είπε: ναι, ναι. Μου είπε τότε ότι δεν εξήγησες πολύ καλά σε αυτόν τον άνθρωπο που ήταν μπερδεμένος σχετικά με τον Ιησού. Είπα, λοιπόν, στον Σουάμι ότι η σύγχυσή του προέκυψε από την προηγούμενη μέρα, όπου δεν κατάλαβε τι ειπώθηκε. Αλλά θεώρησα ότι ήταν τελικά ικανοποιημένος. Τώρα, το υπόστεγο με τους ανθρώπους από τη Ρώμη, με αριθμό δεκατρία, όπου ήταν οι Ιταλοί, ήταν τρεις φορές πιο μακριά από τον Σουάμι από ότι η αίθουσα διαλέξεων. Επιπλέον υπήρχε η μεγάλη καφετέρια των ξένων και το μεγάλο πολυώροφο κτίριο διαμονής ανάμεσα στο δωμάτιο του Σουάμι και το υπόστεγο δεκατρία. Ακόμη και οπτικά δεν μπορείς να το δεις. Και όμως, γνώριζε το καθετί που συνέβαινε εκεί- τον μεταφραστή, τον άνθρωπο που ρώτησε για τον Ιησού και ούτω καθεξής.

Έτσι μπορείτε να είστε σίγουροι ότι ο Σουάμι είναι εδώ σε αυτό το δωμάτιο, ακριβώς αυτή τη στιγμή. Ξέρει καθετί που σκέφτεστε, διότι εσείς είστε Αυτός. Εάν εσείς αισθάνεστε, Αυτός αισθάνεται. Αν εσείς σκέφτεστε, Εκείνος καταγράφει τη σκέψη. Είναι εσείς, μέσα σε κάθε έναν από εμάς. Και ο Σουάμι λέει ότι η μεγαλύτερη αμαρτία μας είναι ότι το αρνούμαστε αυτό, να μην το συνειδητοποιούμε. Και αντί γι' αυτό αφήνουμε το μυαλό μας να γεμίζει με σκέψεις μίσους και επιθυμίας, προκαλώντας όλο το πρόβλημα στον κόσμο.

0:33:10 – Μη-Δυισμός. Ο Σουάμι εξηγεί την υπερφυσική Του Γνώση για τις διαλέξεις του Χίσλοπ.

Τώρα ο πρώτος ομιλητής μας έφερε το θέμα της *Αντβάιτα*, του Μη-Δυισμού. Έκανε κάποια σχόλια και ανέφερε κάποια παραδείγματα της φιλοσοφίας της *Αντβάιτα*. Νομίζω ότι πρέπει να έχουμε μια αρκετά καλή αντίληψη για το τι είναι η *Αντβάιτα*, διότι ο Σουάμι όλο και περισσότερο κάνει παρατηρήσεις με βάση τη φιλοσοφία της *Αντβάιτα*. Στην πραγματικότητα, έχε πει σε αρκετές ομιλίες, ότι είναι πλέον η ώρα να μελετήσουμε και να μάθουμε κάτι για την *Αντβάιτα*. Τώρα, τι είναι η *Αντβάιτα*; Η *Αντβάιτα* είναι μέρος της Βεδάντα. Είναι η ανάλυση που κάνει η *Βεδάντα* για τον άνθρωπο, ακριβώς όπως ένας επιστήμονας στο εργαστήριο αναλύει ένα έντομο ή ένα φυτό ή ένα δέντρο ή ό,τι μελετάει με λεπτομέρεια. Εάν εργάζεται σε ένα ζώο ή ένα πτώμα, για παράδειγμα, προσπαθεί να εισέλθει μέσα σε όλα τα χιλιάδες μικρά νεύρα στο σώμα και πώς επηρεάζουν το ένα το άλλο. Πρόκειται για μια λεπτή ανάλυση του υπό εξέταση θέματος. Έτσι στη φιλοσοφία της *Αντβάιτα* γίνεται μια τόσο λεπτή ανάλυση του ανθρώπου. Τώρα, έχετε όλοι ακούσει για τη *Μάγια* και όλα αυτά που έχουν ειπωθεί για τη *Μάγια*. Με την οποία το όλο θέμα της ζωής μας εδώ στον κόσμο ξεκινά —αν και λένε ότι ξεκινά και μετά λένε ότι είναι αιώνια— οπότε δεν υπάρχει αρχή ή τέλος στην Αδιαίρετη, Θεία, Οικουμενική Συνειδητότητα.

Παρεμπιπτόντως, όταν μιλούσα στον Σουάμι —για να συνεχίσω την ιστορία— τελικά του είπα: Σουάμι, πώς γίνεται και ξέρεις όλα όσα λέω και ό,τι ήταν στον νου των ανθρώπων σε αυτές τις συναντήσεις που είχαμε; Πώς είσαι εκεί; Είσαι εκεί ως *Ισβαρα*; Πώς είσαι εκεί, Σουάμι; Πώς τα ξέρεις αυτά; Αυτό το δωμάτιο έχει τοίχους και μόνο ένα παράθυρο. Δεν μπορείς να δεις μέσα από αυτούς τους τοίχους. Ποιος μπορεί να δει μέσα από αυτούς τους τοίχους; Πώς ήσουν σε κείνη τη συνάντηση, Σουάμι; Είπε, λοιπόν: Χίσλοπ, ήμουν εκεί ως Οικουμενική Συνειδητότητα. Ο Σουάμι είναι η Παγκόσμια Συνειδητότητα —αυτή η Συνειδητότητα που γνωρίζει το κάθε τι στη δημιουργία. Ακόμη και τα ραβδιά και οι πέτρες έχουν αυτή τη συνειδητότητα. Θυμάστε αυτή την ιστορία —αν έτυχε να διαβάσατε στο βιβλίο— την ιστορία των *σάρις* στη Βομβάη, όπου τα *σάρις* άρχισαν να κλαίνε και να θρηνούν και το κιβώτιο ήταν υγρό από τα δάκρυα τους, επειδή ο Σουάμι τα απέρριψε και τα έστειλε πίσω στον έμπορο. Δεν τα επέλεξε να τα χρησιμοποιήσει ως δώρα για τις κυρίες που ήθελε να τα προσφέρει. Επομένως, ακόμη και ο γρανίτης, η πέτρα, έχει συνείδηση, αν και δεν μπορεί να μιλήσει.

Στην πραγματικότητα, ο Σουάμι λέει ότι αυτή η διαδικασία εξέλιξης που έχει το παρόν αποτέλεσμα σε εμάς τα ανθρώπινα όντα που καθόμαστε μαζί σ' αυτή την αίθουσα, αρχίζει με τον γρανίτη και στη συνέχεια γι' αυτή τη συνειδητότητα —αυτή τη συνειδητότητα που είναι κλειδωμένη στον γρανίτη— τότε αυτή η συνειδητότητα κάνει ένα κβαντικό άλμα —όχι μια βαθμιδωτή πρόοδο αλλά ένα κβαντικό άλμα— από τον γρανίτη στο φυτό, τη βλάστηση. Μετά, όλα τα πετρώματα θρυμματίζονται και κάνουν το έδαφος και τα μεταλλικά στοιχεία και η βλάστηση τα χρησιμοποιεί για την ανάπτυξή της. Έτσι, η συνειδητότητα κάνει ένα κβαντικό άλμα και γίνεται η συνειδητότητα του φυτού. Στη συνέχεια, η βλάστηση τρώγεται από τα ζώα. Επιζούν χάρη στη βλάστηση και η συνειδητότητα κάνει ένα ακόμη κβαντικό άλμα από φυτό για να γίνει ζώο. Και μετά εμείς οι άνθρωποι τρώμε ζώα. Τα ζώα γίνονται μέρος της σάρκας και του αίματός μας, μέρος ακόμη και του νου.

Στην πραγματικότητα, λέει ο Σουάμι, αυτή η τεράστια επέκταση του πληθυσμού στον κόσμο, που προκαλεί πονοκεφάλους σε τόσα πολλά κράτη που προσπαθούν να καταλάβουν πώς να τη διαχειριστούν, οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην παγκόσμια συνήθεια της κατανάλωσης ζώων. Σε όλο τον κόσμο τρώμε ζώα, τρώμε ζώα και τρώμε ζώα. Και αυτά τα ζώα αποκτούν έπειτα ανθρώπινη γέννηση —περισσότερα και όλο και περισσότερα ανθρώπινα όντα. Από το ζώο λοιπόν, υπάρχει πάλι ένα κβαντικό άλμα, στο ανθρώπινο είδος. Και στο ανθρώπινο είδος εμφανίζεται τότε η Επίγνωση —πολύ καθαρή Επίγνωση. Γνωρίζουμε τον εαυτό μας. Γνωρίζουμε ότι είμαστε ζωντανοί και ως εκ τούτου μπορούμε να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε τη ζωή μας και να προσπαθούμε να διακρίνουμε το ψεύτικο από το αληθινό.

Το ζώο, λέει ο Σουάμι, είναι ζωντανό, αλλά δεν ξέρει ότι είναι ζωντανό. Ζει αλλά δεν γνωρίζει ότι είναι ζωντανό και επομένως δεν μπορεί να ερευνησει. Δεδομένου ότι γνωρίζουμε ότι είμαστε ζωντανοί, στη συνέχεια μπορούμε να ξεκινήσουμε τη διαδικασία διερεύνησης. Τότε το επόμενο βήμα της εξέλιξης είναι από άνθρωπο σε υπεράνθρωπο και από υπεράνθρωπο σε πνευματικό ον και από πνευματικό ον σε θεϊκό. Έτσι ρώτησα τον Σουάμι: καλά Σουάμι ... πέτρα, βλάστηση, ζώο, άνθρωπος —όλοι μπορούμε να τα δούμε, όλοι τα γνωρίζουμε, αλλά τι είναι αυτό το επόμενο βήμα, ο υπεράνθρωπος; Ποιος είναι υπεράνθρωπος; Δεν βλέπουμε κάποιον υπεράνθρωπο. Είναι εκείνοι οι άνθρωποι, Σουάμι, στα βουνά των Ιμαλαΐων που μπορούν να περπατήσουν πάνω στο νερό και να περπατήσουν μέσα από ένα βουνό και να μετεωριστούν και να πετάξουν σε άλλα πλανητικά συστήματα και ούτω καθεξής; Ο Σουάμι λέει: όχι, όχι. Αυτοί είναι μόνο άνθρωποι που προσπαθούν να απελευθερωθούν. Δεν είναι υπεράνθρωποι. Είναι απλώς ανθρώπινα όντα που προσπαθούν να απελευθερωθούν.

0:40:59 – Ο Σουάμι σχετικά με τους απελευθερωμένους ανθρώπους την σημερινή Εποχή – Τώρα.

Λοιπόν, Σουάμι, ποιος είναι υπεράνθρωπος; Είπε ότι οι υπεράνθρωποι είναι όπως, άρχισε τότε να ονομάζει αρκετούς από τους αρχαίους αγίους, ο Βασίστα, και ούτω καθεξής. Είπε ότι αυτοί οι άνθρωποι τελείωσαν εντελώς με την ανθρώπινη ζωή. Δεν έχουν επιθυμίες ή πόθους ή φόβους, δεν έχουν καμία από τις όψεις της ανθρώπινης ζωής που μας κάνουν να εμπλεκόμαστε σε πράξεις που στη συνέχεια δημιουργούν τον ανθρώπινο κόσμο μας. Είναι αρκετά διαχωρισμένοι από όλες εκείνες τις όψεις του πόθου, του φόβου, του μίσους και ούτω καθεξής. Έχουν ολοκληρωτικά τελειώσει με τις ανθρώπινες ανησυχίες, και κάθε ενέργεια στην οποία εμπλέκονται είναι προς όφελος της ανθρωπότητας. Αυτοί είναι οι υπεράνθρωποι, αυτό είναι το υπεράνθρωπο στάδιο.

Έτσι είπα: Λοιπόν, Σουάμι, όλοι αυτοί που ανέφερες έζησαν πριν από χιλιάδες χρόνια. Τι γίνεται τώρα; Έτσι, είπε: ω ναι, ναι, υπάρχουν πολλοί τώρα. Μα, Σουάμι, πού είναι; Δεν τους βλέπω. Είπε: Ω, είναι πολύ προσεκτικοί στο να διατηρούν χαμηλό προφίλ. Απλά ζουν ήσυχα, κανείς δεν τους ξέρει. Τον είχα ρωτήσει προηγουμένως αν υπήρχαν απελευθερωμένοι άνθρωποι σήμερα. Είπε: Ω, ναι. Και πάλι, πού είναι, Σουάμι; Λοιπόν, είναι ως επί το πλείστον στους πρόποδες των Ιμαλαΐων και αν συμβεί να συναντήσετε κάποιον θα γυρίσει και θα απομακρυνθεί, δεν θα σας μιλήσει καν. Τότε είπα: Καλά, τι γίνεται με τη Δύση, Σουάμι, υπάρχουν στη Δύση; Ω, ναι! Υπάρχουν άνθρωποι απελευθερω-

μένοι στη Δύση. Και πάλι, είπε ότι κρατούν ένα πολύ, πολύ χαμηλό προφίλ και δεν ξέρετε ότι είναι εκεί. Έτσι, ίσως ανάμεσα σ' εμάς εδώ, να έχουμε κάποιους υπεράνθρωπους και ορισμένους απελευθερωμένους ανθρώπους. Είναι δυνατόν; Δεν το ξέρουμε. Μόνο αυτοί το ξέρουν.

0:43:05 – Οι διδασκαλίες του Σουάμι για τον Μη-Δυισμό

Όστε, λοιπόν, πώς όλη αυτή η ιστορία της εξέλιξης που έρχεται μέχρι τον άνθρωπο και πάει πέρα από τον άνθρωπο —και όλο αυτό είναι μέρος της *Αντβάιτα*— πώς ξεκινάει; Στην Αδιαίρετη, Θεία, Παγκόσμια Συνειδητότητα, εμφανίζεται η *Μάγια* (Ψευδαίσθηση), χωρίς κίνητρο, χωρίς αιτία. Ο Σουάμι λέει ότι είναι σαν μια φούσκα αέρα που αναδύεται από τη λάσπη στο βυθό της λίμνης, έρχεται στην επιφάνεια κι εκεί σκάει. Ακριβώς όπως σε κάθε φωτιά, σπίθες πετούν από τη φωτιά. Τώρα, οι σπίθες δεν διαφέρουν από τη φωτιά, είναι μέρος της φωτιάς και όμως ξεφεύγουν από τη φωτιά και έχουν ξεχωριστή ύπαρξη.

Με τον ίδιο τρόπο, στην παγκόσμια Συνειδητότητα, στο αδιαίρετο Απόλυτο, η Ψευδαίσθηση αναδύεται και στη συνέχεια εκδηλώνεται ως νους. Η Ψευδαίσθηση εκδηλώνεται ως νους και μόλις ο νους φανερωθεί, τότε όλες οι τάσεις που βρίσκονται στη ρίζα του νου αρχίζουν να ανθίζουν και να αναπτύσσονται και στη συνέχεια να εκδηλώνονται ως εξωτερικό σύμπαν. Έτσι, ο νους δημιουργεί το εξωτερικό σύμπαν. Τώρα, όπως ο Άντι Σάνκαρα —είστε όλοι εξοικειωμένοι με το όνομα Άντι Σάνκαρα; Ο σπουδαίος Ινδός φιλόσοφος του πρώιμου Μεσαίωνα, ο οποίος απελευθερώθηκε πλήρως στην ηλικία των πέντε ή έξι ετών και στη συνέχεια περπάτησε σε όλη την Ινδία διδάσκοντας. Και είναι αυτός που από τις Βέδες κωδικοποίησε τη φιλοσοφία της *Αντβάιτα*, του Μη-Δυισμού. Όλοι μπορούμε να αντιληφθούμε ότι αυτό που λέει είναι αλήθεια και ο Σουάμι έχει επαναλάβει το ίδιο.

Ξέρετε, λέει ο Σουάμι, δεν διδάσκω κάτι άλλο από αυτό που έχει ήδη διδαχθεί από τα παλιά χρόνια. Έτσι, επισημαίνει ότι στη ζωή μας αυτή τη στιγμή ή ανά πάσα στιγμή, το μόνο πράγμα που βιώνουμε άμεσα, από άμεση εμπειρία, όχι δεύτερο χέρι, όχι υπονοούμενη. Βλέπετε, άμεσα αγγίζω αυτό το κύπελλο και το μετακινώ —αυτό είναι άμεσο— τίποτα δεν υπάρχει ανάμεσα. Το μόνο πράγμα σε όλη μας την ύπαρξη που βιώνουμε με αυτόν τον τρόπο άμεσα, χωρίς να υπάρχει κάτι άλλο ανάμεσα, είναι οι σκέψεις μας. Τις σκέψεις μας τις βιώνουμε άμεσα. Αυτό είναι το μόνο πράγμα που βιώνουμε άμεσα. Επομένως, όλα τα άλλα που βιώνουμε είναι αποτέλεσμα της σκέψης. Η σκέψη στη συνέχεια εκδηλώνεται ως όλα τα αντικείμενα του κόσμου. Τώρα, επισημαίνουν ότι μπορούμε εύκολα να το καταλάβουμε, παρόλο που όταν λέγεται, όπως το έχω πει, φαίνεται περίεργο, περίεργο και απίστευτο. Ωστόσο, εάν σκεφτούμε το όνειρό μας —πηγαίνουμε για ύπνο και αυτός ο υλικός κόσμος, αυτός ο στερεός υλικός κόσμος στον οποίο πρέπει να είμαστε τόσο προσεκτικοί, αλλιώς θα τραυματίσουμε τον εαυτό μας και θα τραυματίσουμε άλλους και ούτω καθεξής— αυτός ο στερεός υλικός κόσμος δεν υπάρχει για μας στο όνειρο. Έχει τελείως εξαφανιστεί. Έχει εξαφανιστεί από τον κόσμο του ονείρου και όμως σ' αυτόν τον κόσμο του ονείρου εμφανίζεται ένα σύμπαν εξίσου σταθερό και τόσο πραγματικό για μας όσο είναι αυτό τώρα. Δεν είναι αλήθεια αυτό;

Και όμως κάθε πτυχή αυτού του ονειρικού κόσμου προέρχεται από το νου μας. Ονειρευόμαστε και αυτός ο ονειρικός κόσμος σχηματίζεται από το υλικό του νου, από τον εαυτό μας που ονειρεύεται. Και από το νου που ονειρεύεται σχηματίζεται ολόκληρος ο κόσμος, τα κτίρια, τα ζώα, οι άνθρωποι. Μπορεί να συναντηθούμε με τον παππού μας, ακόμη και κάποιον που γεννήθηκε πριν από μας, κοιτάμε το κτίριο που χτίστηκε χίλια χρόνια πριν σε έναν κόσμο φαντασίας, ολόκληρος κόσμος φτιαγμένος από τα υλικά του νου, που δεχόμαστε ως πραγματικό. Τόσο πολύ ώστε, εάν έχουμε μια ονειρική πείνα, τι θα ικανοποιήσει την ονειρική πείνα; Μόνο ένα ονειρικό γεύμα. Εάν έχουμε ασθένεια στο όνειρο πώς μπορούμε να θεραπευτούμε; Μόνο μέσω ενός ονειρικού γιατρού. Και τι μπορούμε να κάνουμε για να βοηθήσουμε αυτόν που ονειρεύεται; Τίποτα.

Φανταστείτε ένα μικρό παιδάκι στο κρεβάτι με την μητέρα και τον πατέρα του. Και το μικρό παιδάκι βλέπει ένα φοβερό όνειρο. Το χτυπάνε και υποφέρει τρομερά. Τώρα ανεξαρτήτως του πόσο υποφέρει το παιδί, ποιος μπορεί να το βοηθήσει; Μπορούν η μητέρα κι ο πατέρας να βοηθήσουν; Δεν ξέρουν τίποτα. Αν όμως το μικρό παιδί ξυπνούσε τότε όλη αυτή η ταλαιπωρία θα εξαφανιζόταν αμέσως. Συνεπώς όπως στον ονειρικό κόσμο κάτι μπορεί να συμβεί και να μας ξυπνήσει από το όνειρο —ίσως για το μικρό παιδί η μητέρα να το γυρίσει απ' την άλλη ή κάτι ή ίσως είμαστε κάπου και ένα λεοντάρι κάνει ένα βρυχηθμό και αυτό μας ξυπνάει, μας ξυπνάει από το όνειρο και ελευθερωνόμαστε από όλη αυτή τη ταλαιπωρία και τη δυστυχία μέσα στο όνειρο. Γιατί; Επειδή ξυπνήσαμε από το όνειρο. Δεν είμαστε πια κάτω από την επίδραση του ονείρου.

Τώρα με τον ίδιο τρόπο, ο Σουάμι μας λέει ευθέως, όπως κάνουν οι αρχαίοι άγιοι και οι σοφοί, πως όταν βιώσουμε την αυτοπραγμάτωση ή φώτιση, από εκείνο το στάδιο της φώτισης ή της αυτοπραγμάτωσης, από εκείνο το επίπεδο, αυτός ο κόσμος, αυτός ο κόσμος της εγρήγορσης είναι ακριβώς τόσο ονειρικός όσο είναι για μας ο κόσμος του ονείρου από τη σκοπιά του κόσμου της εγρήγορσης. Ακριβώς το ίδιο ονειρικός! Έτσι είπα στον Σουάμι: Σουάμι λες ότι αυτός ο κόσμος της εγρήγορσης που βρισκόμαστε τώρα — που κάθομαι εδώ και σου μιλάω Σουάμι— μου λες ότι αυτός ο κόσμος της εγρήγορσης δεν είναι πραγματικός, αλλά ένας μύθος, ένα όνειρο. Αλλά, Σουάμι, σε βλέπω μέσα σ' αυτόν το μύθο, σ' αυτό το όνειρο να εργάζεσαι μέρα και νύχτα. Αυτό μοιάζει παράξενο Σουάμι. Πώς μπορεί να συμβαίνει; Αν δεν έχει νόημα, είναι απλώς όνειρο, τι κάνεις εδώ εργαζόμενος τόσο σκληρά μέσα σ' αυτό το όνειρο; Καταλαβαίνετε την ερώτηση; Ο Σουάμι είπε ότι: έρχομαι μέσα στο όνειρο απλώς με την ελπίδα ότι μπορώ να σας ξυπνήσω. Έτσι ο Θεός-Ίσβαρα η συμπαντική Συνειδητότητα παίρνει τη μορφή του Σουάμι σ' αυτόν τον κόσμο του ονείρου. Και ποιος είναι ο σκοπός Του; Ο σκοπός Του είναι να μας ξυπνήσει από το όνειρο της δυστυχίας και της απελπισίας και της δυσκολίας που βιώνουμε σ' αυτόν τον κόσμο.

Βλέπετε; Γιατί έχουμε αυτή τη λαχτάρα για αιώνια ζωή; Γιατί ερχόμαστε εδώ; Επειδή η ζωή είναι αφόρητη και επειδή δεν είναι η φυσική μας κατάσταση. Αν ήταν η φυσική μας κατάσταση δεν θα είχαμε την επιθυμία να αλλάξουμε, να είμαστε κάτι άλλο. Έτσι ενδιαφερόμαστε για την πνευματική ζωή επειδή φτάσαμε στο σημείο όπου η ζωή μας είναι αφόρητη. Διαφορετικά γιατί να οδηγούσατε 16, 18, 20 ώρες για να έρθετε σ' αυτή τη συνάντηση; Αν ήσασταν τόσο ευτυχισμένοι και ικανοποιημένοι γιατί δεν μένατε στο σπίτι να δείτε τηλεόραση και να πάτε σ' ένα παιχνίδι μπέιζμπολ ή κάτι παρόμοιο; Η να πάτε

για ένα καλό γεύμα; Γιατί; Επειδή είναι αφόρητο για σας, γι' αυτό. Ξέρετε ότι υποφέρετε και θέλετε να ξυπνήσετε. Και εδώ έρχεται ο Σουάμι, ο Κύριος της δημιουργίας, ο Κύριος των πάντων, απλά και μόνο για να μας ξυπνήσει. Τώρα πρέπει να το καταλάβουμε από την σκοπιά της *Αντβάιτα*. Μήπως σας κουράζω με την *Αντβάιτα*; Σίγουρα; Οκ. Εντάξει.

Δείτε πώς είναι, ότι αν είμαστε τώρα απελευθερωμένοι —και είμαστε— ο Σουάμι και όλοι οι μεγάλοι σοφοί λένε ότι δεν είναι κάτι που μπορείτε να επιτύχετε, διότι η απελευθέρωση για μας δεν είναι κάτι νέο, κάτι που μπορεί να επιτευχθεί. Διότι η απελευθέρωση είναι αιώνια κατάσταση, και ως αιώνια πρέπει να είναι ήδη εδώ. Με παρακολουθείτε; Αφού η συμπαντική ζωή, η συμπαντική συνειδητότητα είναι αιώνια —ποτέ δεν αρχίζει, ποτέ δεν τελειώνει— τότε πρέπει να είναι ήδη εδώ. Η απελευθέρωση πρέπει ήδη να είναι εδώ αυτήν ακριβώς τη στιγμή, δεν χρειάζεται να επιτευχθεί. Ο Σουάμι συγκεκριμένα μας λέει ότι η διαφορά ανάμεσα στα δεσμά και την απελευθέρωση —στο να είσαι δέσμιος και να μην είσαι δέσμιος, αλλά να είσαι απελευθερωμένος, ελεύθερος— δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα σ' αυτά τα δύο. Δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά ανάμεσα στην κατάσταση των δεσμών και στην κατάσταση της απελευθέρωσης, καμία ουσιαστική διαφορά. Επειδή η κατάσταση των δεσμών είναι απλά μια νοητική ιδέα μέσα στο νου μας.

Θεωρούμε τους εαυτούς μας δυστυχισμένα μικρά ανθρώπινα πλάσματα, κληρονόμους όλων των ασθενειών του κόσμου, και αρνούμαστε να δούμε τους εαυτούς μας ως το αιώνιο Απόλυτο. Εμείς επιλέγουμε να το κάνουμε αυτό. Και πώς κάνουμε αυτό το τρομερό λάθος; Πώς κάνουμε αυτό το τρομερό λάθος; Ενώ είμαστε ελεύθεροι, είμαστε απελευθερωμένοι αυτήν ακριβώς τη στιγμή, εντούτοις νομίζουμε ότι είμαστε δέσμιοι και ταξιθεύουμε τόσα μίλια προσπαθώντας να βρούμε πώς θα απελευθερωθούμε. Πώς κάνουμε αυτό το λάθος; Λοιπόν, η επιστήμη της *Αντβάιτα* ερευνά πολύ προσεκτικά αυτά τα πράγματα και κάνει την ανάλυση, προσπαθεί να δει την αλήθεια του ζητήματος.

Τώρα, κάνουμε το λάθος διότι αντιλαμβανόμαστε το φαινόμενο ως πραγματικότητα. Αντιλαμβανόμαστε αυτό που δεν είναι αληθινό σαν να είναι πραγματικό. Τώρα, για παράδειγμα, που δεν συμβαίνει τόσο πολύ εδώ στην Αμερική επειδή τα φίδια βγαίνουν έξω μόνο μια συγκεκριμένη εποχή. Αλλά στην Ινδία ένας άνθρωπος που περπατάει το σούρουπο —αυτό είναι ένα από τα αγαπημένα παραδείγματα που χρησιμοποιούν οι σοφοί, έτσι χρησιμοποιούμε το ίδιο. Το σούρουπο ένας άνθρωπος περπατάει σ' ένα μονοπάτι και βλέπει μπροστά του ένα κουλουριασμένο φίδι και διστάζει και αντιδράει. Ίσως κάνει μια δράση, όπως να τρέξει μακριά. Ποιος ξέρει τι πραγματικά μπορεί να κάνει; Και μετά αντιλαμβάνεται ότι αυτό είναι απλά ένα κουλουριασμένο σχοινί. Όχι φίδι, καμία σχέση. Ποια είναι λοιπόν η κατάσταση εκεί; Η κατάσταση εκεί είναι ότι υπήρχε άγνοια του σχοινοίου. Βλέπετε; Ήμασταν σε άγνοια. Δεν ξέραμε ότι ήταν σχοινί και η φαντασία μας, ο νους, συνέλαβε τη σκέψη ότι ήταν ένα φίδι και γι' αυτό έβαλε το σχήμα του φιδιού πάνω σ' αυτό το αδρανές κομμάτι σχοινοίου.

Πώς λοιπόν απομακρύνεται αυτή η ψευδαισθηση; Απομακρύνεται με την έρευνα. Βλέπετε; Ότι μόλις ερευνήσετε το θέμα τότε δεν μπορεί παρά να διαπιστώσετε ότι είναι είτε ένα φίδι είτε ένα σχοινί. Δεν μπορεί παρά να ανακαλύψετε ότι είναι ένα σχοινί, μόλις ερευνήσετε. Γι' αυτό, ο Σουάμι λέει ότι ο διαλογισμός δεν αρκεί. Πρέπει ταυτόχρονα να διεξαχθεί έρευνα. Όλοι οι σοφοί λένε το ίδιο. Τώρα το παράδειγμα του φιδιού μπορεί να

μεταφερθεί σε όλες τις πτυχές του κόσμου και σε κάθε πτυχή της ζωής μας. Δρούμε με άγνοια της αληθινής μας φύσης και ο μόνος τρόπος να βρούμε ποια είναι η αλήθεια κάτω από αυτή την άγνοια, είναι η έρευνα. Και με την έρευνα πρέπει να αμφισβητήσουμε αυτό που τώρα πιστεύουμε ότι είναι αλήθεια, για να διαπιστώσουμε αν στην πραγματικότητα είναι αλήθεια.

Τώρα εκεί που, σύμφωνα με την *Αντβάιτα*, εκεί που μπερδευόμαστε και απομακρυνόμαστε είναι η αποτυχία μας στο να κατανοήσουμε τον ρόλο των αισθήσεων και των αισθητηρίων οργάνων. Ο νους που εκδηλώνεται ως ψευδαίσθηση συνδέεται με τα αισθητήρια όργανα. Έτσι, η *Αντβάιτα* μας λέει, και ο Σουάμι έχει πει επανειλημμένα, ότι το όριο στις επιθυμίες είναι ένας πολύ εύκολος, πρωταρχικός τρόπος να το πει στους ανθρώπους για να τους εισαγάγει στην ιδέα. Αλλά, λέει ότι ο τρόπος να απαλλαγεί κανείς από την άγνοια είναι να εξερευνησει το γεγονός της αισθητηριακής εμπειρίας. Αυτό σημαίνει το να δούμε τα ελαττώματα όσων αποκτούμε στον κόσμο για να ικανοποιήσουμε τον πόθο των αισθήσεων. Σχεδόν κάθε αντικείμενο που αποκτάμε μεταβάλλεται σύντομα και γίνεται όχι πηγή ευχαρίστησης, αλλά πηγή πόνου. Τώρα το μπουκάλι που δίνει ευχαρίστηση όταν πίνεις, εάν συνεχιστεί, οδηγεί σε μέθη. Η νεαρή κυρία βλέπει τον ήρωά της και παντρεύονται. Μετά από λίγα χρόνια αυτός γίνεται ένας βλάκας, όχι ήρωας, και επέρχεται το διαζύγιο. Το όμορφο αυτοκίνητο, την πρώτη φορά που ο συμπλέκτης χαλάει, χάνει όλη την ομορφιά του. Έτσι αν εξετάσουμε τα αντικείμενα του κόσμου και δούμε ότι η ευχαρίστηση που μας παρέχουν, πραγματικά είναι πολύ προσωρινή και στην πραγματικότητα οδηγεί σε διάφορες δυστυχίες και βάσανα στις ζωές μας τότε βλέπουμε ότι μπορούμε να αποστασιοποιηθούμε από αυτή τη διαδικασία. Και η αποστασιοποίηση είναι απαραίτητη γιατί μόνο αν είμαστε αποστασιοποιημένοι μπορούμε να παρατηρήσουμε σωστά.

1:01:43 – Ανακεφαλαίωση του Μη-Δυισμού, Πρακτική Εφαρμογή του Μη-Δυισμού

Μπιλ τι ώρα είναι; Έμειναν είκοσι πέντε λεπτά. Εντάξει, νομίζω ότι θα σταματήσουμε τώρα τη διάλεξη για την *Αντβάιτα* και θα πρέπει να ακούσουμε κάποιες ερωτήσεις. Επιτρέψτε μου λοιπόν να συνοψίσω την *Αντβάιτα*. Από την άποψη της πρακτικής εφαρμογής της *Αντβάιτα* πρέπει να αναρωτηθείτε: είναι πεποίθησή μου ότι είμαι ένα ξεχωριστό άτομο που ζει σε αυτόν τον κόσμο κάτω από αντίξοες συνθήκες; Είναι αυτό αλήθεια; Πρέπει να αμφισβητήσετε αυτή την ιδέα.

Ο Σουάμι —θυμηθείτε τι λέει ο Σουάμι— ότι αυτό δεν είναι αλήθεια, ότι είστε στην πραγματικότητα Θεός, ότι είστε όλη η ομορφιά, όλη η δόξα, όλη η μεγαλοπρέπεια. Λέει ότι όταν συνειδητοποιείτε και βλέπετε τη δική σας ομορφιά τότε είστε ελεύθεροι και συνειδητοποιημένοι, γιατί τίποτε άλλο δεν μπορεί να συγκριθεί με την ομορφιά και τη δόξα τη δική σας, του Θεού, του Θεϊκού προσώπου. Και ο τρόπος για να επιτευχθεί αυτή η θεϊκότητα είναι απλώς να αρνηθεί κανείς, να αρνείται κατηγορηματικά την εγκυρότητα άλλων ιδεών που έχουν αναπτυχθεί και μπει στο μυαλό σας από άλλους ανθρώπους, αρχίζοντας από τη γέννησή σας, από τους γονείς σας, από τις εφημερίδες, από τα περιοδικά, με τη σχολική φοίτηση. Μας έχει εντυπωθεί από τις πρώτες μέρες ότι είμαστε περιορισμένα άτομα. Ο Σουάμι λέει ότι αυτό είναι απολύτως αναληθές. Είμαστε η απεριόριστη οικουμενική Συνειδητότητα και επομένως, αν το συνειδητοποιήσουμε αυτό, α-

κόμα κι αν τα γεγονότα του φυσικού κόσμου συνεχίζουν όπως προηγουμένως λόγω του κάρμα, δεν θα μας επηρεάζουν επειδή θα είμαστε αποστασιοποιημένοι. Παίρνουμε τη θέση του μάρτυρα, του θεϊκού μάρτυρα, βλέποντας όλο το παιχνίδι του κόσμου μπροστά μας.

Ο Σουάμι λέει ότι πρέπει να σκεφτόμαστε τους εαυτούς μας και να θεωρούμε τους εαυτούς μας ως ηθοποιούς σε ένα έργο, όπου παίζουμε ένα ρόλο, αλλά στο δρόμο για το σπίτι μας προς τον Θεό. Αυτός είναι ο τρόπος που θα έπρεπε να δούμε, που πρέπει να δούμε τον εαυτό μας, και αυτό θα συμβεί μόνο αν λάβουμε σοβαρά υπόψη αυτές τις δηλώσεις και αρχίσουμε να εξετάζουμε για να δούμε αν όλα τα πράγματα για τα οποία σπαταλάμε τη ζωή μας επιθυμώντας και αποκτώντας τα, αν πραγματικά δίνουν την ικανοποίηση που πιστεύαμε αρχικά ότι δίνουν. Δεν το κάνουν. Γι' αυτό αποστασιοποιηθείτε, αρχίστε να κάνετε έρευνα, πάρτε τη θέση ότι είστε ο Θεός. Είστε Θεϊκοί. Είστε μαγευτικοί. Είστε η δόξα ολόκληρου του σύμπαντος. Ο Σουάμι λέει ότι ο Εαυτός Του σαν άτομο, το πρόσωπο του Σουάμι είναι απλώς ένα απειροελάχιστο κομμάτι της δόξας του Θεού, και ότι είμαστε εκείνη η πλήρης δόξα. Αρνηθείτε λοιπόν ότι μπορούμε να περιγραφτούμε ως άτομα. Αρνηθείτε ότι η ζωή μας περιορίζεται από τα πράγματα που μας συμβαίνουν. Αρνηθείτε ότι οι σκέψεις που κάνουμε είναι γνήσιες. Το μόνο πράγμα γνήσιο σε όλη τη διαδικασία είναι αυτό το Εγώ, αυτή η αίσθηση του Εαυτού, που συνεχίζει να παραμένει αμετάβλητη στην κατάσταση της εγρήγορσης, στην κατάσταση του ονείρου και στην κατάσταση του βαθύ ύπνου. Αυτή είναι που συνεχίζει. Αυτό το Εγώ που συνεχίζει, αυτό πρέπει να δούμε. Μας λένε να πούμε «είμαι ο Θεός». «*Tat Tvam Asi*», «*Εκείνο είμαι Εγώ*».

Αλλά το Εγώ είναι εκεί. Γιατί λοιπόν να πούμε ότι είμαι Εκείνο; Ότι είμαι ο Θεός; Αφού το Εγώ είναι ήδη ο Θεός. Έτσι βρείτε αυτό στη ζωή σας που είναι μόνιμο, που είναι πάντα εκεί, κατά τη διάρκεια της ημέρας, του ύπνου ή οποτεδήποτε το προσέξετε.

Ακολουθήστε αυτό το Εγώ στην πηγή του, εκεί όπου αναδύεται, και όλος αυτός ο μύθος διαλύεται. Και στη συνέχεια μπορούμε, σύμφωνα με τον Σουάμι, να χρησιμοποιήσουμε όλα τα αντικείμενα του κόσμου με τον καλύτερο τρόπο. Δεν είναι απαραίτητο να εγκαταλείψουμε τα αντικείμενα, τα αυτοκίνητα, τα σπίτια και ούτω καθεξής. Αυτό που πρέπει να εγκαταλείψουμε —αν θέλουμε να συνειδητοποιήσουμε αυτό που πραγματικά είμαστε— αυτό που πρέπει να εγκαταλείψουμε είναι τη προσκόλλησή μας σ' αυτά, την προσκόλλησή μας σ' αυτά, όχι τα ίδια τα πράγματα. Αποστασιοποίηση σημαίνει πραγματικά, να αποδώσετε την καλύτερη χρήση σε κάθε αντικείμενο του κόσμου, αξιοποιώντας κάθε αντικείμενο στον κόσμο, όχι να το εγκαταλείψετε και να πάτε μακριά από αυτό. Αλλά για να απελευθερωθούμε από την προσκόλληση που έχουμε σε αυτό και μετά να το χρησιμοποιήσουμε, να το απολαύσουμε, να κάνουμε σωστή χρήση του. Τότε δεν θα μας βλάψει καθόλου. Λοιπόν, αυτή είναι μια γενική άποψη της *Αντβάιτα* και τώρα θα πρέπει να έχουμε ερωτήσεις. Οι ερωτήσεις είναι πολύ πιο σημαντικές από οτιδήποτε άλλο μπορώ να πω, γιατί αυτό που λέω συχνά πηγαινει στο ένα αυτί και βγαίνει από το άλλο και δεν εξηγώ αρκετά καλά ή αρκετά ευχάριστα. Αλλά έχετε ερωτήσεις. Αυτές είναι σημαντικές.

1:07:13 – Συνεδρία Ερωτήσεων και Απαντήσεων

Μέλος του Ακροατηρίου: Πώς ξέρεις ότι κάνεις το σωστό;

Χίσλοπ: Πώς ξέρεις —η ερώτηση είναι— πώς ξέρεις ότι αυτό που κάνεις είναι το σωστό. Το ξέρεις όταν συμβουλευέσαι τη συνείδησή σου. Ο Σουάμι λέει ότι η συνείδηση είναι ο Θεός, μέσα σε κάθε άνθρωπο. Τώρα συνήθως δεν συμβουλευόμαστε τη συνείδησή μας. Συμβουλευόμαστε αυτό που λένε οι άλλοι ότι είναι σωστό. Αυτό που λέει η κοινωνία ότι είναι σωστό. Ή αυτό που λένε οι γονείς ότι είναι σωστό. Ή αυτό που λέει η σύζυγος ή ο σύζυγος ότι είναι σωστό. Δεν στρεφόμαστε προς τα μέσα να συμβουλευτούμε τη συνείδησή μας. Εάν βάλουμε τα υπόλοιπα πράγματα στην άκρη και ρωτήσουμε τη συνείδησή μας, θα μας πει εάν είμαστε σωστοί ή λάθος. Επόμενη ερώτηση.

1:07:51 - Η διαδικασία της έρευνας δεν είναι από μόνη της μια ψευδαίσθηση;

Μέλος του Ακροατηρίου: Δεν ξέρω αν θα το απαντήσετε αυτό, αλλά αφού η έρευνα είναι μια διαδικασία που προέρχεται από την δραστηριότητα του νου, δεν είναι η έρευνα από μόνη της μια ψευδαίσθηση;

Χίσλοπ: Ναι, ασφαλώς είναι. Βλέπετε, όπως η ψευδαίσθηση ότι είστε ασθενείς μέσα σ' ένα όνειρο πρέπει να θεραπευτεί από έναν ονειρικό γιατρό, έτσι και η ψευδαίσθηση της ταύτισης με αυτόν τον ονειρικό κόσμο της εγρήγορσης πρέπει να θεραπευτεί από την ψευδαίσθηση της διδασκαλίας του δασκάλου. Επόμενη ερώτηση; Ναι κύριε;

1:08:33 – Πώς θα διακρίνω ανάμεσα στην συνείδηση και την νοητική κουβέντα;

Μέλος του Ακροατηρίου: Ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος να καταλάβουμε όταν ερευνούμε κάτι ότι έρχεται πραγματικά από την συνείδηση και όχι από νοητική κουβέντα; Η ερώτηση είναι πώς μπορούμε να διακρίνουμε ανάμεσα στην συνείδηση και σε ότι ο νους μας λέει.

Χίσλοπ: Η ερώτηση είναι, πώς μπορούμε να διακρίνουμε ανάμεσα στην συνείδηση και σε ότι ο νους μας λέει. Με την πρακτική. Βλέπετε, μέχρι τώρα δεν συμβουλευόμαστε τη συνείδησή μας. Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να καθίσουμε ήσυχα —ο Σουάμι δίνει ένα παράδειγμα— λέει ότι εάν έχετε μια ερώτηση που δεν γνωρίζετε πραγματικά την απάντηση, και διαβάζετε τον Σουάμι και ακόμα δεν ξέρετε την απάντηση, τότε μπορείτε να Τον ρωτήσετε άμεσα με αυτόν τον τρόπο. Καθίστε ήσυχα για περίπου 20 λεπτά και σκεφτείτε μόνο τον Σουάμι ως τον Κάτοικο της καρδιάς σας, ως την Πραγματικότητά σας. Σκεφτείτε Τον. Δείτε τη μορφή Του. Δείτε το πρόσωπό Του. Θυμηθείτε τα λόγια Του. Κάθε φορά που ο νους αρχίζει να περιπλανιέται, επαναφέρετέ τον αμέσως στη σκέψη του Σουάμι, με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο. Τότε, μετά από 20 λεπτά πλήρους συγκέντρωσης στον Σουάμι, κάντε την ερώτηση. Και σε σύντομο χρονικό διάστημα ο νους σας θα είναι διαυγής και θα ξέρετε ποια είναι η απάντηση στην ερώτηση. Τι γίνεται με την πλευρά των κυριών; Καλώς.

1:09:59 – Ακολουθώντας το Εγώ μέχρι την πηγή γίνεται φορτίο. Πώς θα απαλλαγεί κανείς από αυτό το φορτίο;

Μέλος του Ακροατηρίου: Λέτε ότι πρέπει να ακολουθήσουμε το Εγώ στην πηγή. Όταν το κάνουμε αυτό, από κάποια απόσταση, έχουμε ακόμα την επίγνωση της δυαδικότητας, του εγώ να πηγαίνει στην πηγή. Μετά από κάποιο χρονικό διάστημα αυτό γίνεται πολύ βαρύ φορτίο. Και συνειδητοποιούμε ότι δεν μπορούμε ακόμα να κάνουμε όλο το δρόμο. Πώς μπορούμε να απαλλαγούμε από αυτό το φορτίο; Μου φαίνεται ότι πρέπει να υπάρχει κάποιο άλλο είδος κβαντικού άλματος που πρέπει να κάνουμε.

Χίσλοπ: Η κυρία λέει ότι προσπαθώντας να βρούμε την πηγή του εγώ, αυτό γίνεται ένα καθήκον, ένα φορτίο. Βλέπετε, δεν είναι το να προσπαθείτε να βρείτε με λέξεις ή με ιδέες την πηγή του εγώ. Απλώς δίνετε την προσοχή σας στο αίσθημα της ύπαρξης. Τώρα βλέπετε, κανείς, κανείς δεν χρειάζεται να σας πει ότι είστε ζωντανοί. Δεν χρειάζεται καν να κοιτάξετε στον καθρέφτη για να ξέρετε ότι είστε ζωντανοί, ότι υπάρχουν. Ξέρετε ότι υπάρχουν. Για να ανιχνεύσω, λοιπόν, το εγώ, απλά σημαίνει να μείνω με το συναίσθημα, αυτό το πρωταρχικό αίσθημα της ύπαρξης, βαθιά, απλά ακολουθήστε το βαθιά μέσα στον εαυτό σας. Θα διαπιστώσετε, αν το κάνετε αυτό, ότι έρχεστε σε μια περιοχή ησυχίας όπου εσείς ως ο ερωτών δεν υπάρχει καν – υπάρχει μόνο μια απέραντη ατελείωτη περιοχή ησυχίας και ειρήνης. Είναι ακριβώς όπως αν θέλετε να γνωρίσετε ότι είστε ο Θεός τότε πρέπει να επικεντρωθείτε σε αυτή την ιδέα και θα μεταμορφώσετε τον εαυτό σας σε Θεό επειδή είστε ήδη ο Θεός. Ακολουθώντας το εγώ για να βρείτε την πηγή του, είστε αυτή η πηγή. Απλώς το ανακαλύπτετε, αφήνοντας χώρο γι' αυτό που είστε, να εμφανιστεί και να γίνει γνωστό. Δοκιμάστε το. Επόμενη ερώτηση, από την πλευρά των κυριών.

1:12:32 – Αν θεωρούμε τους εαυτούς μας Θεό, δεν θα έχουμε ένα μεγάλο εγώ;

Μέλος του Ακροατηρίου: Αν όλοι εργαζόμαστε πάνω στην ιδέα ότι είμαστε Θεός, έχουμε την ιδέα ότι είμαστε ο Θεός. Αν θεωρούμε τους εαυτούς μας Θεό, τότε δεν θα αποκτήσουμε ένα μεγάλο εγώ;

Χίσλοπ: Ναι, η κυρία λέει ότι αν έχουμε την αίσθηση ότι είμαστε Θεός και τώρα δηλώνουμε ότι είμαστε ο Θεός, δεν θα δημιουργηθεί ένα μεγάλο εγώ; Ένα τεράστιο εγώ, στην πραγματικότητα. [Γέλια.] Ναι, πιστεύω ότι θα υπήρχε αυτός ο κίνδυνος [γέλια]. Αλλά βλέπετε, για να φτάσετε σε μια νέα γη πρέπει να περάσετε από κινδύνους, επικίνδυνο ταξίδι. Ο Σουάμι θα σας προστατεύσει. Λέει ότι: θα είμαι μαζί σας σε όλο τον δρόμο. Θα σας προστατεύω. Στραφείτε σε Μένα, δώστε τη ζωή σας σε Μένα κι Εγώ θα σας σώσω. Τίποτα δεν θα σας συμβεί. Έτσι, οποιαδήποτε από αυτές τις ασκήσεις ή έρευνες κάνετε, αφιερώστε τα στον Κύριο και κρατήστε το χέρι Του ενώ τα κάνετε. Κρατήστε τον δίπλα σας. Τότε δεν θα προκύψει κανένα πρόβλημα. Άλλη ερώτηση;

1:13:51 – Γιατί ο Μπάμπα υλοποιεί αντικείμενα και Βιμπούτι μπροστά στο Κοινό;

Μέλος του Ακροατηρίου: Δεν έχω ακούσει για τον Ράμα και τον Κρίσνα, γι' αυτό το θέμα, ή για τον Ιησού ή τον Μωάμεθ να υλοποιούν αντικείμενα. Πώς έτσι και ο Μπάμπα επέλεξε να κάνει τόσες υλοποιήσεις αντικειμένων και βιμπούτι μπροστά στο κοινό;

Χίσλοπ: Η ερώτηση είναι ότι, καθώς δεν γνωρίζει ότι ο Κρίσνα υλοποιούσε αντικείμενα ή ότι ο Ιησούς το έκανε, τότε πώς ο Σουάμι υλοποιεί αντικείμενα; Υπάρχει κάποια σημασία που το κάνει αυτό; Ναι. Είναι πολύ σημαντικό σε αυτή την κατάσταση. Βλέπετε, το μόνο που γνωρίζουμε σχετικά με τα αντικείμενα που παράγει ο Σουάμι είναι ότι λέει ότι είναι μέρος της φύσης Του. Τώρα οι γιόγκι –ήμουν στη Βιρμανία και στην Ινδία για πολύ-γνωρίζω γιόγκι τόσο στη Βιρμανία όσο και στην Ινδία, που μπορούν να παράγουν αντικείμενα όπως ακριβώς κάνει και ο Σουάμι. Αλλά τώρα, για παράδειγμα, ο πρώην κυβερνήτης της Γκόα, Νάκουλ Σεν, μου είπε ότι υπήρχε κάποιος που ανήκε στον δικαστικό κύκλο και πάντα τον καλούσε όταν είχε φιλοξενούμενους. Αυτός ο άνθρωπος μπορούσε να σταθεί σε έναν κύκλο ίσως 25 ατόμων και μπορούσε να δημιουργήσει 25 διαφορετικά αντικείμενα —κάθε αντικείμενο ήταν ακριβώς αυτό που ήθελε το κάθε πρόσωπο. Βλέπετε. Αλλά είπε ο Νάκουλ Σεν, μπορούσε να το κάνει αυτό μόνο μετά από προσευχή στη θεά *Ντούργκα*, μόνο μετά από προσευχή στην *Ντούργκα*. Τώρα, άλλοι γιόγκι ασχολούνται με γιόγκικες ασκήσεις για να αναπτύξουν αυτές τις ψυχικές δυνάμεις, αλλά ο Σουάμι λέει ότι σ' Αυτόν είναι φυσικό. Δεν υπάρχει ανάγκη πρακτικής. Λέει πχ ότι περπατάει και Του έρχεται η ιδέα ότι θα ήθελε να δώσει σε αυτήν την κυρία ένα *τζαπαμάλα*. Μόλις του έρθει η ιδέα, υπάρχει το *τζαπαμάλα*. Ο Ίδιος δεν αποδίδει καμία σημασία σε αυτό. Δεν είναι σημάδι θεϊκότητας. Αντιγράφεται σε πολλά μέρη του κόσμου. Δεν είναι σημάδι θεϊκότητας. Είναι απλώς για να ευχαριστήσει τον πιστό και να κάνει τον πιστό ευτυχισμένο. Έτσι, ο πιστός ίσως να ακούσει τον Σουάμι και να κάνει αυτό που πραγματικά ο Σουάμι θέλει ένας πιστός να κάνει [γέλια]. Επόμενη ερώτηση.

1:16:14 – Που ταιριάζουν οι ανθρώπινες αξίες μέσα στο πλαίσιο της αντίληψης του Εγώ ως τη μόνη γνήσια ύπαρξη;

Μέλος του Ακροατηρίου: Πού ταιριάζουν οι ανθρώπινες αξίες μέσα στο πλαίσιο ότι το μόνο γνήσιο πράγμα είναι η αίσθηση του Εγώ που βρίσκεται εκεί;

Χίσλοπ: Ναι, η ερώτηση είναι πού ταιριάζουν οι ανθρώπινες αξίες μέσα στην αίσθηση του Εγώ. Βλέπετε, ο Σουάμι λέει ότι όσον αφορά τον Οργανισμό Σάι, υπάρχουν δύο πράγματα που πρέπει να θυμάστε. Το ένα είναι να μην εμπλέκεστε σε χρήματα, να μην ασχολείστε με την διακυβέρνηση, να μην ασχολείστε με την εξουσία. Αυτό είναι ένα πράγμα. Το δεύτερο είναι να κάνετε μόνον αυτό που είναι μέσα στις δυνατότητές σας να κάνετε. Έχετε περιορισμένη ικανότητα ως ανθρώπινο πρόσωπο. Κάνετε μόνο αυτό που είναι μέσα στις δυνατότητές σας να κάνετε. Και είπε να βασίζεστε στον εαυτό σας, ο Ε-αυτός-Άτμα δεν χρειάζεται καμιά βοήθεια. Εντάξει. Ύστερα είπε ότι ο σκοπός του Οργανισμού Σάι είναι τα μέλη του να ζήσουν μια ιδανική χαρούμενη, ευτυχισμένη ζωή. Επομένως, θα πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή στα ιδανικά του οργανισμού Σάι ώστε να μπορέσουμε να ζήσουμε ιδανικές ζωές που θα χρησιμεύσουν ως παράδειγμα για τους άλλους και θα τους βοηθήσουν να ζήσουν κι εκείνοι ιδανικές ανθρώπινες ζωές.

Τώρα όσον αφορά την προσφορά υπηρεσίας, η κύρια προσφορά υπηρεσίας είναι: μην βλάπτετε κανέναν. Αυτή είναι η βάση της υπηρεσίας. Μπορεί να σκέφτεστε ότι αυτή είναι μια ανόητη, μικρή δήλωση που δεν έχει καθόλου αξία —απλά σκεφτείτε, αυτή τη στιγμή και κάθε στιγμή της ημέρας, δεν υπάρχουν κραυγές αγωνίας που ανεβαίνουν στον ουρανό σε όλο τον κόσμο για ό,τι νοσηρό κάνει ένα άτομο σε ένα άλλο; Φωνές

αγωνίας σε όλο τον κόσμο. Ας υποθέσουμε ότι σήμερα αυτή η ανόητη μικρή δήλωση — μη βλάπτετε τον άλλον— υιοθετείται. Δεν θα ήταν αύριο ένας νέος κόσμος; Τι αλλαγή, παγκόσμια αλλαγή, μόνο με ένα μικρό πράγμα; Πρώτα απ’ όλα, λοιπόν, εργαστείτε στο να μην κάνετε καμία βλάβη προς τους άλλους, μετά αν συλλάβετε το γεγονός ότι ο Σουάμι δεν είναι μόνο στην καρδιά σας, αλλά ότι είναι η πραγματικότητα του κάθε ανθρώπου που βλέπετε, τότε αν βλέπετε κάποιον που βρίσκεται σε δυστυχία και είναι μέσα στην δυνατότητά σας να βοηθήσετε, γιατί να μην βοηθήσετε; Πώς μπορείτε να μη βοηθήσετε; Υπηρετείτε τον Σουάμι. Ο Σουάμι λέει ότι: δεν χρειάζομαι τη βοήθειά σας στον κόσμο. Ο Θεός έκανε τον κόσμο. Είναι απόλυτα ικανός να φροντίζει τον κόσμο. Λέει ότι όταν προσφέρετε υπηρεσία, το κάνετε στον Θεό, στον Θεό μέσα σ’ αυτόν τον άνθρωπο -κάθε άνθρωπο- στη μόνη πραγματικότητα αυτού του προσώπου, που είναι ο Θεός.

Γι’ αυτό, προσφέρετε υπηρεσία στον Θεό. Δεν μπορείτε να ανεβείτε στο δωμάτιό Του στο *Μαντίρ* και να κάνετε μασάζ στα πόδια Του και να ετοιμάσετε τα γεύματά Του. Δεν μπορείτε να υπηρετήσετε τον Θεό μ’ αυτόν τον τρόπο. Όμως μπορείτε να υπηρετήσετε τον Θεό σε ένα άλλο άτομο. Τώρα νομίζω είναι ώρα για φαγητό.

Μπιλ Χάρβευ: Έχετε περίπου πέντε λεπτά ακόμα. Ήθελα να βεβαιωθώ γι’ αυτό που προσδιόρισες ως *Σέβα*, ώστε οι άνθρωποι να το αντιληφθούν. Μερικοί άνθρωποι γνωρίζουν ότι είναι ένας σανσκριτικός όρος για την υπηρεσία, την κοινωνική υπηρεσία. Έχει συνηθίσει να την ονομάζει *Σέβα*. Αλλά μιλάει για την υπηρεσία. Συνέχισε, Μπομπ.

1:20:27 – Ο Σουάμι σώζει τον Χίσλοπ και άλλους από κατά μέτωπο σύγκρουση.

Μέλος του Ακροατηρίου: Όταν ο Σουάμι έσωσε την ζωή σας στο αυτοκίνητο είπε: Χίσλοπ μου πήρε περισσότερο να έρθω επειδή δεν με καλούσατε. Και πώς αυτό συμβαδίζει με τους όρους αυτής της ψευδαισθησης και της ελεύθερης βούλησης και όλα αυτά τα πράγματα;

Χίσλοπ: Βλέπετε, αυτό που είπε ήταν ότι ήσασταν τόσο συγκλονισμένοι —δεν ξέρω αν ξέρετε την ιστορία του αυτοκινήτου ή όχι... πολύ σύντομα: επιστρέψαμε από το Μπριντάβαν στο ξενοδοχείο της πόλης και υπήρχαν έξι άνθρωποι στο αυτοκίνητο: εγώ, η σύζυγός μου, ο Νεο-υορκέζος και η σύζυγός του και η κόρη —είχαν έρθει από τη Νέα Υόρκη για να σώσουν τη κόρη από την κοινότητα των χίππυ στην Ινδία και να την πάρουν πίσω στο σπίτι. Έτσι, ζήτησαν χώρο στο ταξί μας για να πάνε πίσω στην πόλη. Έτσι ήταν έξι στο αυτοκίνητο. Τώρα ο ταξιτζής, πάντα βιαστικός, έφτασε πίσω από ένα λεωφορείο και κοίταξε, έριξε μια γρήγορη ματιά ξέρεις, να περάσει από τη δεξιά πλευρά, κοίταξε γύρω. Είδε ένα φως και νόμισε ότι ήταν ένα ακίνητο φως και έτσι έστριψε γύρω και πάτησε το γκάζι. Ξέρετε τι συμβαίνει όταν πατάς το γκάζι ενός ινδικού αυτοκινήτου. Δεν συνέβησαν και πολλά πράγματα. [Γέλιο] Έχετε πολύ εμπειρία, το βλέπω. Έτσι αρχίζουμε να προσπερνάμε το λεωφορείο. Τότε ήταν προφανές ότι είχε κάνει ένα τρομερό λάθος. ότι αυτό δεν ήταν ένα σταθερό φως. Ήταν το φως ενός οχήματος που έτρεχε με μεγάλη ταχύτητα.

Τώρα, όταν αντιμετωπίζετε το ενδεχόμενο μετωπικής σύγκρουσης, ένα αυτοκίνητο τουλάχιστον θα πρέπει να πέσει στο χαντάκι, επειδή αυτό είναι λιγότερο επικίνδυνο από τη μετωπική σύγκρουση. Αλλά αυτό δεν θα μπορούσε να συμβεί. Στην αριστερή μας πλευρά

ρά ήταν ένα λεωφορείο. Στη δεξιά μας πλευρά υπήρχε μια μεγάλη σειρά με δομικά υλικά. Δεν υπήρχε τρόπος να βγούμε από το δρόμο, αριστερά ή δεξιά, η σύγκρουση ήταν αναπόφευκτη. Έτσι εμείς, ξέρετε, κλείσαμε τα μάτια μας, έτσι. (Περιμέναμε να) είμασταν νεκροί. Αλλά τότε τίποτα δεν συνέβη. Έτσι ανοίξαμε τα μάτια μας [γέλια], ανοίξαμε τα μάτια μας και είδαμε να περνάμε το μπροστινό μέρος του λεωφορείου. Κοιτάξαμε γρήγορα πίσω μας στο τζάμι και εκεί υπήρχαν τα φώτα του άλλου αυτοκινήτου να απομακρύνεται πίσω μας. Έτσι λοιπόν, όταν είδαμε τον Σουάμι το επόμενο πρωί, έπεσα στα πόδια του και του είπα: Κύριε, μας σώσατε τη ζωή μας χθες το βράδυ. Είπε: Ναι, ναι, ναι. Ήταν πολύ αστείο, έτσι δεν είναι; [Γέλια] Μετά είπε ότι: ήσασταν τόσο σοκαρισμένοι, ώστε ξεχάσατε ακόμη και να καλέσετε τον Σουάμι. Όμως ο Σουάμι σας έσωσε ούτως ή άλλως. Στη συνέχεια γύρισε σε μια ομάδα ανθρώπων Τέλουγκου που κάθονταν στον τοίχο της βεράντας και τους είπε στα Τέλουγκου όλη την ιστορία.

Μέλος του Ακροατηρίου: ο οδηγός είχε επίγνωση αυτού του γεγονότος μετά;

Χίσλοπ: Ω ναι, δεν μπορούσε να το καταλάβει. Τον ρωτήσαμε. Ένας οδηγός ταξί συνήθως μπορεί να απαντήσει κάθε ερώτηση. Όμως αυτό δεν μπορούσε να το καταλάβει. Δεν μπορούσε να το εξηγήσει. Μία ακόμα ερώτηση; Οκ.

1:23:39 – Χρειαζόμαστε τη χάρη του Θεού για την Απελευθέρωση;

Μέλος του Ακροατηρίου: Την προηγούμενη φορά κάνατε τη δήλωση ότι δεν μπορούμε να έχουμε απελευθέρωση χωρίς τη χάρη του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι η χάρη του Θεού θα αναδυθεί από μέσα μας και θα μας δώσει απελευθέρωση;

Χίσλοπ: Ναι, η δήλωση είναι αυτό που ο Σουάμι είχε πει, ότι τώρα είστε μπλεγμένοι σε όλο αυτό το χάος που δημιουργήσατε για τον εαυτό σας. Ξέρετε, όπως ο Χάρντυ και ο παλιός φίλος του, τι χάος! Αλλά ο Σουάμι λέει ότι θα σας σώσει. Μόνο η χάρη του Σουάμι θα σας σώσει. Τώρα αυτό που εννοεί, είναι αυτό που έχει πει, ότι υπάρχει ο Άτμα, υπάρχει η πνευματική διδασκαλία, υπάρχει η λαχτάρα για φώτιση. Όμως, παρ' όλ' αυτά χρειάζεται να έρθει ένας δάσκαλος για να σας μεταφέρει τις ιερές πληροφορίες, τη διδασκαλία σε εσάς. Αυτή είναι αίσθηση, το νόημα της Χάριτος. Δηλαδή, διαφορετικά δεν θα συνέβαινε σε εμάς. Η τέλεια παρομοίωση, νομίζω, είναι ένα παιδί στην παραλία, όταν σπάνε τα κύματα. Υπάρχουν φυσαλίδες και αυτές οι φυσαλίδες αντανακλούν τον ήλιο και είναι όμορφες, πολύχρωμες φυσαλίδες. Το παιδί τρέχει και παίρνει μια χούφτα φυσαλίδες και έρχεται στον πατέρα του και λέει: μπαμπά, θέλω να τις πάρω στο σπίτι μαζί μου. Και ο πατέρας λέει: ναι παιδί μου, ξέρω, αλλά πρέπει να σου πω ότι είναι μόνο νερό και σε μια στιγμή θα εξαφανιστούν. Τώρα, αυτό δεν θα είχε συμβεί ποτέ στο παιδί, από μόνο του. Ο δάσκαλος έπρεπε να έρθει και να του μεταφέρει τη διδασκαλία. Έτσι, στην περίπτωση αυτή, ο πατέρας ήταν ο δάσκαλος. Κατά τον ίδιο τρόπο, η χάρη του Σουάμι μας φέρνει αυτή τη διδασκαλία που διαβάζουμε καθημερινά στις ομιλίες Του. Με αυτόν τον τρόπο εκδηλώνεται η Χάρη του, αλλιώς δεν θα συνέβαινε σε εμάς. Θα συνέβαινε αν ήμασταν όπως οι άνθρωποι στη Μέση Ανατολή; Ποιες σκέψεις να έχουν αυτοί για απελευθέρωση; Το μόνο που μπορεί να τους ανησυχεί είναι το πώς να αποφύγουν την επόμενη βόμβα. Βλέπετε; Εντάξει. Νομίζω ότι αυτό είναι.

Σάι Ραμ! Σας ευχαριστώ πολύ.